

Svar:

Dansk Tandlægeforening og Tandlægenes Nye Landsforening har i henvendelse af 24. april 1996 til Sundhedsudvalget anført, at foreningerne, såfremt Folketinget ønsker at vedtage L 177, gerne ser, at der iværksættes et udvalgsarbejde, der skal sikre, at det overordnede behandlingsmæssige ansvar for patienterne er tandlægens, samt at dette udvalgsarbejde bør resultere i forslag til en fagligt forsvarlig beskrivelse af det diagnostiske ansvars og kompetencens placering. De to foreninger understreger derudover vigtigheden af, at samarbejdet mellem tandplejerne og tandlægerne foregår formaliseret, således at de positive resultater og erfaringer fra det allerede etablerede teamsamarbejde ikke sættes over styr.

For så vidt angår det behandlingsmæssige ansvar, skal jeg med henvisning til min besvarelse af spørgsmål 32 bemærke, at tandplejerne med lovforslaget netop forpligtes til, i lighed med hvad der gælder for andet autoriseret sundhedspersonale, at udvise omhu og samvittighedsfuldhed i deres virke som tandplejere. Efter lovforslaget vil selvstændigt praktiserende tandplejere derfor være selvstændigt ansvarlige for de undersøgelser og behandlinger, som de iværksætter, mens tandlægerne naturligvis er ansvarlige for egne behandlinger. Da det behandlingsmæssige ansvar således er knyttet til selve behandlingen, vil det efter min opfattelse være u hensigtsmæssigt at tillægge tandlægen et overordnet behandlingsmæssigt ansvar for patienterne.

For så vidt angår ansvaret i forbindelse med henvisninger fra tandplejer til tandlæge, er det i besvarelsen af spørgsmål 32 anført, at tandplejerne ikke har ansvar for diagnosticering af tilstande, som ligger uden for deres autorisationsområde, men at de med den nye tandplejeruddannelse vil blive trænet i at identificere tilstande, som afviger fra det normale, og som ligger uden for deres autorisationsområde, således at de i medfør af deres autorisation kan stilles til ansvar, såfremt patienter med et be-

hov for tandlægebehandling ikke henvises her til i forbindelse med en undersøgelse hos en tandplejer.

Det skal vedrørende samarbejdet mellem tandlægerne og tandplejerne bemærkes, at der i lovforslagets § 7, stk. 3, er indlagt en bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om tandplejernes virksomhed, herunder om afgrænsningen af tandplejernes virksomhedsområde i forhold til tandlægenes virksomhed og en nærmere beskrivelse af de tilfælde, hvor tandplejeren skal henvise patienten til behandling hos en tandlæge. Jeg kan i denne forbindelse oplyse, at fastsættelsen af de nærmere regler om det behandlingsmæssige samspil mellem tandplejere og tandlæger efter § 7, stk. 3, vil ske efter forudgående inddragelse af de berørte organisationer, herunder de to tandlægeforeninger.

Spørgsmål 45:

»Kan ministeren bekræfte, at man nu i forsøgsordningen som selvstændig tandplejer gennem et samarbejde med en tandlæge kan oppebære indirekte tilskud fra Sygesikringen?»

Svar:

Tandplejerne i de gældende forsøgsordninger har i henhold til § 11 a i lov om tandlæger fået tillagt en selvstændig kompetence til at virke uden instruktion og tilsyn fra en tandlæge inden for et af Sundhedsstyrelsen nærmere afgrænset virksomhedsområde.

Sundhedsministeriet har i den forbindelse gjort de pågældende opmærksom på, at der ikke efter de gældende regler kan ydes tilskud til de pågældendes tandplejerklinik, og at der ikke kan påregnes særoverenskomst vedrørende denne virksomhed.

Jeg vil således gerne understrege, at den offentlige sygesikring ikke må yde tilskud til de pågældendes virke som selvstændig tandplejer hverken direkte eller indirekte.